

Oxfordproblemet beherskede aldeles Generalforsamlingen.

Ved Jubilæumsfesten i Haandværkerforeningen
hyldedes Indre Mission i hjertelige Vendinger.

Randers, Onsdag.

(Fra vor udsendte Medarbejder.)

I Dag til Formiddag holdt Indre Mission sin aarlige Generalforsamling.

Den fandt Sted i Missionshuset »Saron« under Ledelse af Købmand *Zacho*, som straks gav Ordet til Pastor *A. Fibiger*, der indledte med at læse Davids 90. Salme.

Pastor Fibigers Indledningstale.

V Prædikenen i Sct. Mortens Kirke for oxfordsk?

— I Dag, sagde Pastor Fibiger, er det jo den egentlige Jubilæumsdag, og gid at Højtiden maa vokse med Dagen. Derefter strejfede Taleren Indledningsgudstjenesten i Sct. Mortens Kirke forleden Aften. Der var, udtalte Pastor Fibiger, en Del Indre Missionsfolk, der mente, at min Prædiken var for meget oxfordsk, og der er sikkert ogsaa Oxford-Folk, der mente, at den var for meget indremissionsk ... Lad nu det være ... I Resolutionen har Indre Mission fundet sine egne Ben, og vi agter at staa paa dem. Tag nu Resolutionen med hjem og gør den bekendt mellem Venner og Bekendte. I korte Rids gav Pastor Fibiger derefter en Udsigt over karakteristiske Afsnit af Indre Missions Historie. Taleren nævnte bl. a., at Indre Mission var 25 Aar om at opdage, at Aarsmødet burde kulminere i en Altergang, og den første Altergang i Forbindelse med Aarsmødet blev iøvrigt holdt i Randers for 50 Aar siden. Det var Vilhelm Beck, der holdt Altergangen. Han holdt jo baade Indledningsgudstjeneste, Altergang og Indledningstalen ved Generalforsamlingen. Han var uforlignelig, og han maatte overeg komme det hele.

I nogle fornøjelige Anekdoter om den gamle Høvding sluttede Pastor Fibiger dette Afsnit af sin Tale, og derefter fortsatte han:

Pladsen som Næstformand indtages i Aar af en ny Mand, nemlig Køb-

mand *Zacho*, der afløste vor afdøde Ven, Højskoleforstander *Davidson*, hvis Hustru i Dag er til Stede iblandt os. *Davidson*'s Personlighed var saa frisk, hans Indsats stor og betydningsfuld. De seks Skoler i Haslev staa som forhaabentlig uforgængelige Mindesmærker over den vestjyske Smededreng, der blev Indre Missions første Skolemand. Han var en sejt og stædig, men elskelig og fornøjelig Mand, som vi altid vi mindes i Tak til Gud.

Pastor Fibiger mindedes derefter de siden sidste Aarsmøde afdøde Indremissionærer, nemlig Indremissionær *Wammen*, Øster Marie, og *N. Rasmussen*, Nimtofte. Endelig mindedes Pastor Fibiger afdøde Bogtrykker *Fischmann*, Missionstrykkeriet.

To Indremissionærer kan i Aar fejre 40-Aars Jubilæum, nemlig Missionærerne *Christensen*, *Holstebro*, og *Valdemar Hansen*, *Laven*. Og tre Indremissionærer: *Herlufsen*, *Helsing*, *Jørgensen*, *Kerteminde*, og *Nielsen*, *Aalestrup*, kan fejre 25-Aars Jubilæum. Til disse henvendte Pastor Fibiger nogle hjertelige Ord med Tak for veludført Tjeneste.

5 nye Indremissionærer blev udsendt, nemlig *Knudsen*, *Steg*, *Petersen*, *Nørre-Aaby*, *Risgaard*, *Slagelse*, *Søndergaard Christensen*, *Løkken*, og *Stouby*, *Nørre Sundby*. Pastor Fibiger bød dem Velkommen til Tjenesten.

Indre Mission og Fremtiden.

Hvad med Ungdommen? spørger Købmand Zacho.

Derefter blev Ordet givet til Næstformanden for Kirkelig Forening for den indre Mission i Danmark, der pointerede, at han talte for egen Regning, men at han dog antog, at Bestyrelsen stod bag ham.

Hvordan skal det gaa med Indre Mission i den kommende Tid — det er det store Spørgsmaal, der beskæftiger alle Sind. Det er for Resten et Spørgsmaal, der allerede var fremme for 25 Aar siden, da Indre Mission fejrede 50-Aars Jubilæum, men nu er det aktuelt som ingensinde før.

Er Herren ved at flytte Lysestagen fra Indre Mission? Det er et alvorligt Spørgsmaal af stor Rækkevidde.

Vi maa jo indrømme, at der er Samfund, hvor det er gaaet i Staa, og hvor den første Kærlighed er blegnet.

Det staar for mig som det store Problem: Hvem skal løfte Arven? Har vi i Indre Missions Ungdom en troende Ungdom. For hvis vi ikke faar Ungdommen med os, vil Indre Mission dø ud. Det glæder mig, at jeg har kunnet læse i »Kristeligt Dagblad«, at K.F.U.M. og K. gerne vil arbejde sammen med os og vort nye Sekretariat. Vi kan heller ikke undvære dem.

Vi trænger til indenfor Indre Mission at faa den indbyrdes Kærlighed fornyet. Vi har forsømt Aabenheden indenfor Indre Missions Samfund, og vi har kunnet gaa ved Siden af hinanden uden at kende hinanden. Det er ikke Ret saaledes.

Jeg har en Følelse af, at der i Forholdet mellem Indre Missions Bestyrelse og Indre Missions Venner er slidt ikke saa lidt paa Kærligheden.

Jeg kunde ønske, at vi indenfor Bestyrelsen vilde komme ind paa et bedre Samarbejde med Vennerne og paa en mere fortrolig Fod med dem.

En Hilsen fra Pastor Bartholdy.

Nu fik Pastor Fibiger atter Ordet. Han udtalte bl. a.: Jeg har lige været sammen med vor kære Formand, Pastor Bartholdy, nede paa »Eskildstrup«. Jeg skal hilse fra ham og kan glæde eder med, at han er ved at blive

(Fortsættes Side 3).

solutionen, at Regeringen paadrager sig tungt Ansvar, hvis den pludselig gennemfører denne Forholdsregel, uden at noget tilsvarende sker i andre Lande.

(Fortsat fra Side 1).

fuldstændig restitueret, og jeg har de bedste Forhaabninger om, at han kan blive fuldstændig rask, saaledes at han komme til Efteraarsmødet i Nykøbing Mors.

Pastor Fibiger redegjorde derefter nærmere for Gaarden »Eskildstrup«s økonomiske Situation. »Eskildstrup« har aldrig kostet Indre Mission en Øre. Tværtimod har Gaarden betalt 30,000 Kr. i Indre Missions Kasse, men Dag, Gaarden ikke længere kan klare sig økonomisk, bliver den afhændet.

Der fulgte derefter en længere Generaldebat, som mod Sædvane imidlertid ikke maatte refereres.

I Forhandlingerne deltog bl. a. Pastor *Gundsoft*, Skjern, Indremissionær *Sørensen*, Vejle, Pastor *Krohn*, Tostrup, Telegrafformand *Hansen*, Randers, Guldsmed *Erlandsen*, Esbjerg, Pastor *Møllerup*, København, Generalsekretær, Pastor *Baun*, Aarhus, Sognepræst *Petersen*, Nexø, Gaardejer *Chr. Lilleøre*, Nr. Nisum, Entreprenør *Christensen*, Randers, Pastor *Zwicky*, København, Gaardejer *Christian Dahl*, Humlum, Pastor *Westergaard-Jacobsen*, Rødding, og en Række andre Præster og Lægfolk. Forhandlingerne maatte som nævnt ikke refereres, men det tør nok antages, at saa at sige hver eneste Taler kom ind paa Oxfordbevægelsen.